

Indien onbestelbaar: Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven

Post NL
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

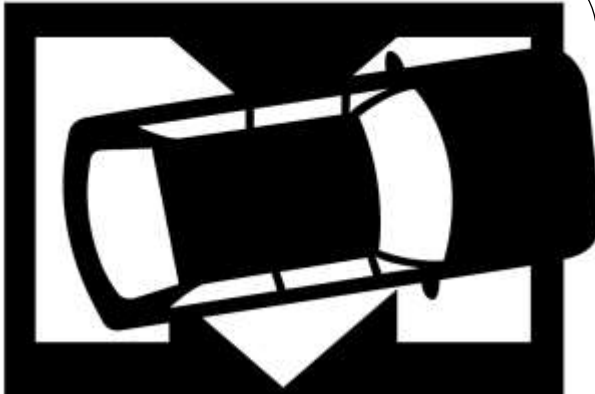
CLUBBLAD JANUARI 2021, NR 47-1

NIEUWS

In dit nummer o.a.

- **Van de Bestuurstafel**
- **WoD: Tussen de Run en Gender**
- **Winterserietocht Cromvoirt**
- **Alternatieve Sallandse 4daagse**

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

wandelgidsen en OLAT shirts/caps zijn te bestellen in de OLAT Boetiek
boetiek@olat.nl of bij het startbureau

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

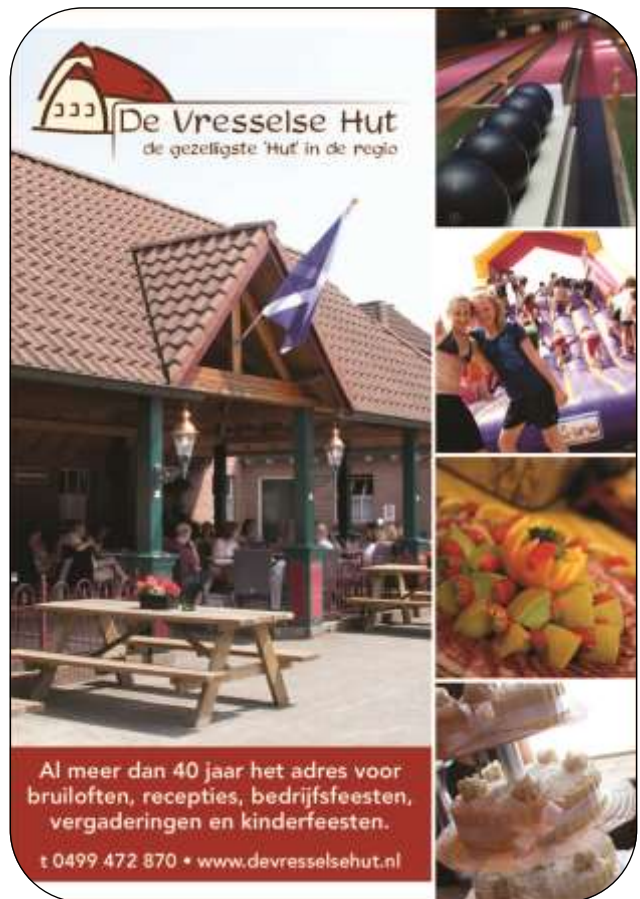
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 2569653
ook te volgen op Facebook

**Heerlijk wandelen
in de Auvergne**

INFO:
WWW.GRANGEDELABASTIDE.COM

overnachten met gezellige Brabantse
gastvrijheid

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

IN DIT NUMMER

Van de Bestuurstafel
blz. 5

WoD-tocht verslag
blz. 10-11

WS Cromvoirt verslagen
blz. 12-15

Sallandse 4daagse alternatief
blz. 19-21

VOORWOORD

Het jaar 2020 was een speciaal jaar met de vaak, helaas noodzakelijke, onaangename ontwikkelingen en maatregelen rond het coronavirus.

Natuurlijk herdenken we elk jaar familie, vrienden en bekenden die overleden zijn, maar dit jaar zijn daar nog extra bijgekomen de mensen die aan het virus bezweken zijn. Kortom, het was een bijzonder zwaar en gedenkwaardig jaar.

Het wandelprogramma van onze vereniging zag er geweldig uit. Mooie gebieden waar onze winterserie-wandelingen plaats zouden vinden. De nieuwe Nacht van OLAT vanuit Boxtel die tot de verbeelding sprak. Maar jammer genoeg moesten we al in het vroege voorjaar, onder de druk van de coronamaatregelen, ons programma stilleggen.

Bij de eerste lockdown heeft OLAT onmiddellijk circa 19 routes op onze site gezet die voor alle wandelaars gratis te downloaden zijn.

Er volgde een onzekere tijd waarin het bestuur meermaals overleg pleegde d.m.v. video-conferences, bij gebrek aan persoonlijk contact.

Ook zijn er verschillende vergaderingen op afstand met de kWbn geweest waarbij, samen met een kleine werkgroep, de protocollen geschreven zijn voor wandelend Nederland. Verder waren er intense contacten met de diverse gemeenten en natuurorganisaties, die veel tijd en energie kostten. Soms was het met vergaderen en overleggen drukker dan in een normaal jaar!

Maar er waren ook lichtpuntjes. Op basis van onze kennis van de protocollen was het voor OLAT mogelijk om in juli de eerste tweedaagse wandeltocht in Nederland onder coronacondities te organiseren.

Deze 'pilot'-wandeltocht werd enthousiast ontvangen en het 'wij'-gevoel kwam even terug.

In december was dit nog een keer mogelijk en de wandelaars die aan deze tochten deelgenomen hebben, waren zeer tevreden over de coronaproof organisatie. Verder was er een nieuw begrip, namelijk 'koffie to go'.

Toen de tweede lockdown een feit werd, hebben we onze activiteiten weer stil moeten leggen, jammer maar noodzakelijk.

Rond het tijdstip dat u dit maandblad ontvangt, zijn er weer mededelingen van de regering (12 januari). Hoe verder?

Afhankelijk daarvan zullen wij onze activiteiten zo snel mogelijk weer hervatten, maar ik sluit niet uit dat we tot de zomer van 2021 nog veel beperkingen zullen ondervinden.

Desalniettemin wens ik u een goed wandeljaar toe, houdt u asjeblieft aan de regels en blijf, net als ik, positief over de mogelijkheden van 2021.

-Joop Wesseling-
voorzitter

COLOFON

Redactie OLATNieuws

Mariet Ahlers
Lineke den Boer (*eindredactie, vormgeving*)
Lies Wesseling
Gerda Woestenberg (*coördinatie*)
Frans van den Boom, Noud Wijn (*fotografie*)
Otto Ahlers (*archivering, techniek*)
Joop Wesseling (*bestuursafgevaardigde*)

Inleveren kopij volgend nummer
t/m 17 januari 2021

olatnieuws@olat.nl

Website-redactie

Petra Rommers (*coördinatie*)
Ankie van Boxtel, Mariet Ahlers
Otto Ahlers (*websitebeheerder*)
websiteredactie@olat.nl

Ledenadministratie & abonnementen

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

Druk

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

OLAT COMMISSIES

Langeafstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuur/voorzitter*),
Rob van Stuivenberg, Esther van der
Velden
lps@olat.nl

Dagwandelocten

Ad Ketelaars (*bestuur/voorzitter*),
Johan van de Sande, Mia Dielesen
dagtochten@olat.nl

Clubreizen

Ad Ketelaars (*bestuur*), Pierre Emans
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

OLAT Wandeldagen

Joop Wesseling (*bestuur/voorzitter*),
Ad Ketelaars, Anneriet Janssen,
Mia Dielesen (*secretariaat*)
040-2552742
olat-wandeldagen@olat.nl

Wandelen op Dinsdag

Myriam van den Berg (*coördinator*)
06-11838445
wod@olat.nl

Avond4daagse

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864

Rooise Wandelingen

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864
Betsie van Mil 0413-475454
Johan van de Sande 06-22304965

Wandelgroep Oirschot

Marian van Son 06-12160535
oirschot@olat.nl

Wandelpaden

Frank Marchand (*bestuur/alg. coörd.*)
Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Frank Marchand (*Hertog Hendrikpad*)

Onderscheidingen

p/a Myriam van den Berg
Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland
mvdberg@home.nl
Voordrachten vóór 1 nov. indienen

Technische ondersteuning

Otto Ahlers

OVERIG

Boetiek/wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg
0499-461415 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Ad Ketelaars, Joop Wesseling
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Vertrouwenscontactpersoon

Corry Nooyens
06-51747572
vertrouwenscontactpersoon@olat.nl

BESTUUR

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
06-53909953
voorzitter@olat.nl

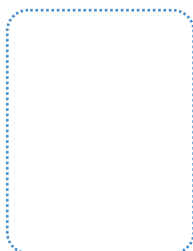
Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan
108
5491 JX Sint-
Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Secretaris
Petra Rommers
Lange Tiende 3
4891 WZ Rijsber-
gen
076-5964027
secretaris@olat.nl
p.rommers@olat.nl

Bestuurslid
Rob van
Stuivenberg
Venuslaan 39
5694 TD Breugel
0499-461415
06-13017236
r.stuivenberg@olat.nl

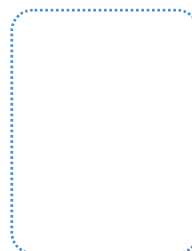
Bestuurslid
vacature

Bestuurslid
Ankie van Boxel
Luzerne 16
5076 HM Haaren
0411-623303
06-27237862
a.van.boxel@olat.nl

**Kandidaat-
Bestuurslid**
Marian van Son
Kerkheiseweg 13
5298 VE Liempde
06-12160535
m.van.son@olat.nl

Bestuurslid
vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORTTROFEE

Jan van de Ven; Theo Tromp; Piet Knoester; Marinus van Roosma-
len; Hein Lenders †; Ad Verbakel †; Ad van Asten; Otto Ahlers

ERELEDEN

Theo Tromp; Piet Knoester; Jan van de Ven; Jos Koolen †; Hein
Lenders †; Marinus van Roosmalen; Ad van Asten; Ad Verbakel †;
Toon van Wordragen; Joop Wesseling; Mariet Ahlers; Mia Dielesen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach; Tonnie en Bert † de Boer; Henk Plasman; Anton
Stoop; Ad van Asten; Ben van der Velden; Ad Verbakel †; Mariet
Ahlers; Mia Dielesen; Toon van Wordragen; Kees van Vessem;
Sjaan Verbakel; Joop Wesseling; Frans Peters; Lineke den Boer;
Antoinet Gooren †; Ad Ketelaars; Otto Ahlers; Jo Willems; Frank
Marchand

FRANK MARCHAND STOPT ALS BESTUURSLID

Frank heeft aan het bestuur van OLAT te kennen gegeven met onmiddellijke ingang te stoppen als bestuurslid. Hij geeft aan zich niet meer op zijn plaats te voelen binnen het bestuur.

Frank heeft een actieve rol binnen een paar commissies van OLAT als vertegenwoordiger vanuit het bestuur. Deze taken legt hij niet onmiddellijk neer. In 2021 blijft hij deze taken uitvoeren. Het bestuur kan in die tijd naar een opvolger uitzien.

OLAT WINTERSERIE CROMVOIRT

Op de valreep kon deze tocht doorgaan. Er hadden zich 637 wandelaars ingeschreven en er waren vele positieve reacties. Het was dan ook heerlijk wandelweert in een mooie omgeving. Wel ontving OLAT diverse negatieve reacties van inwoners van Cromvoirt over het parkeren. Een volgende keer graag parkeren op plaatsen waar dit geen overlast geeft. En ook het naleven van de coronaregels kan beter. Zo werd de noodzakelijke afstand soms niet nageleefd, bleef men te lang hangen bij de rustposten en ook na afloop. Blijkbaar had men veel behoefte om bekenden na maanden weer eens te spreken.

OLAT EN CORONA

Door de aangescherpte coronamaatregelen kon de extra ingeplande wandeltocht van 29 december toch niet doorgaan. Jammer.

De OLAT-winterserietocht van zondag 17 januari vanuit Casteren valt ook in de lockdown-periode, net als onze (2)wekelijkse activiteiten. We gaan kijken wat de komende tijd weer mogelijk wordt. Nadere mededelingen volgen per email en komen op de website te staan.

DECLARATIES 2020

Degenen die nog iets te declareren hebben over 2020 worden verzocht deze omgaand in te zenden naar onze penningmeester. Dit in verband met het afsluiten boekjaar 2020. Het door OLAT te hanteren declaratiebeleid werd gepubliceerd in het OLAT-Nieuws van februari 2020 en staat op de website onder het hoofdstuk "Over ons".

OLAT-LIDMAATSCHAPSPASSEN

De huidige plastic lidmaatschapspassen blijven ook in 2021 geldig.

WEDSTRIJDLICENTIE ATLETIEKUNIE 2021

Voor 2021 bedraagt de aanvullende contributie Atletiekunie €42,65. Hierbij is het lidmaatschap van de Atletiekunie alsmede de wedstrijdlicentie inbegrepen. Degenen die namens OLAT aan snelwandelwedstrijden willen deelnemen, kunnen via f.marchand@olat.nl een wedstrijdlicentie aanvragen. Je ontvangt dan van OLAT ook een officieel OLAT-wedstrijdshirt.

GROTE CLUBACTIE 2020

De opbrengst kwam dit jaar voor OLAT uit op €682,10. Dit is maar liefst 10x hoger dan vorig jaar. Toen was de opbrengst €68,80. Alle lotenkopers namens OLAT hartelijk dank.

De trekking heeft inmiddels plaatsgevonden en je kunt op <https://lotchecker.clubactie.nl/> nagaan of je een prijs hebt gewonnen.

WANDELVOORDEELPAS KWBN 2021

Alle bondsleden hebben in december van KWbn per post de wandelvoordeelpas 2021 ontvangen. Ben je bij OLAT standaard- of basislid en heb je de pas niet ontvangen, neem dan even contact op met onze ledenadministratie.

WANDEL.NL EVENEMENTENGIDS 2021 KWBN

In december hebben de OLAT-standaardleden tezamen met het magazine Wandel.nl de evenementengids 2021 ontvangen met daarin alle geplande wandeltochten in Nederland.

WIJZIGING STATUTEN

Per 1 januari 2021 wordt de Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen (WBTR) van kracht. Deze wet brengt een verdergaande aansprakelijkheid van bestuurders met zich mee als dit niet goed wordt geregeld in de statuten. Het bestuur wil een en ander meteen meenemen in de al eerder aangekondigde wijziging van de statuten.

WIJ BEDANKEN

Corona of geen corona, OLATNieuws kwam iedere maand in 2020 uit. "Juist in deze tijd moet het blad verschijnen, dan maar met minder verslagen", schreef een OLAT-lid.

We zijn blij dat het ons gelukt is, we vreesden wel toen de deadline van half maart in zicht kwam. Maar gelukkig, dankzij veel wandelaars van OLAT kon het clubblad ieder maand bij u op de mat vallen.

Er zijn altijd een paar mensen die het verdienen om speciaal genoemd te worden. Zij leveren trouw iedere maand een bijdrage.

Myriam van den Berg voor haar Voorbeschouwingen van de winterserie en andere georganiseerde OLAT-wandelingen. Jet Dreesen die iedere keer een overzicht van de Jarigen en Ledenadministratie stuurt en de leden van het bestuur voor het Voorwoord. Natuurlijk ook Ad Ketelaars voor Van de bestuurstafel en de Vooruitblik op de clubreizen, Frank Marchand voor al het nieuws dat de LPS aangaat en de commissies voor hun informatie over de wekelijkse of tweewekelijkse wandelingen.

Ook veel dank aan Frans van den Boom en Noud Wijn. Veel foto's in het clubblad zijn van hen afkomstig. Wist u dat u hun fotoverslagen ook op de website van OLAT kunt bekijken? Zeker een keertje doen!

Deze personen schreven een verslag over een OLAT-activiteit of over één of meer wandelingen die zij in 2020 maakten:

Mariet Ahlers, Martien Baselmans, Myriam van den Berg, Lineke den Boer, Ankie van Boxel, John Driessen, Henri Floor, Alex Hartevelde, Willemien Hietland, Gina Hoorens & Krist Vanackere, Ad Ketelaars, Frank Marchand, Betsie van Mil, Inge Mol, Jan Nelissen, Harrie Paulissen, Marian Post, Hugo Ranft, Johan van de Sande, Rinda Scheltens, Co Tops, Natascha Verhoeven, Kees van Vessem, Ton Vissers, Nelly van de Voort, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg.

Ieder jaar doen we een oproep: hebt u een mooie, bijzondere of een gewone wandeling gemaakt in binnen- of buitenland? Maak er eens een verslag van. Laat anderen genieten van wat u zag en meemaakte.

Redactie OLATNieuws:

Mariet Ahlers, Lineke den Boer, Lies Wesseling en Gerda Woestenberg

UIT HET OOG ... MAAR ZEKER NIET UIT HET HART

Wat een leuke actie van het OLAT-bestuur om alle vrijwilligers een mooie kaart te sturen.

Maar ze zijn zelf natuurlijk de actiefste vrijwilligers. Ik denk dan ook dat vele OLAT-leden het met me eens zullen zijn als ik zeg dat ik blij ben dat zij OLAT door deze moeilijke coronatijd proberen te loodsen. Ik zou ook tegen het bestuur willen zeggen: Uit het oog is niet uit het hart. Want waar zouden wij, leden en vrijwilligers, zijn zonder OLAT-bestuur.

Natuurlijk blijven we wel wandelen, maar er gaat toch niets boven die mooie, georganiseerde OLAT-tochten.

En nu ik het toch over wandelen heb, zou ik iedereen die nog niet met GPS loopt, willen aanraden om het nu eens te gaan proberen. Zet, eventueel met hulp van anderen, een wandel-app op je mobiel. Bijvoorbeeld: Locus-map, Topogps, Maps-3D, Wikiloc, Viewranger of Orux-maps. Keuze genoeg.

Download een GPS-route van de OLAT-website en print de bijbehorende routebeschrijving. Een mooie gelegenheid om met de wandel-app te gaan oefenen zonder te verdwalen.

Alle begin is lastig, maar als je het eenmaal onder de knie hebt, wil je niet meer anders.

Natuurlijk blijven de routebeschrijvingen van OLAT gewoon beschikbaar, maar je hebt echt veel meer mogelijkheden met GPS.

Internet staat vol met allerlei mooie routes. En als je een keer in Parijs bent of in Utrecht, vind je makkelijk de kortste weg terug naar je hotel of auto dankzij GPS.

Hopelijk zien we elkaar in het nieuwe jaar weer onder betere omstandigheden.

-Johan van de Sande-

Het is 2021, een nieuw jaar, nieuwe kansen. Gaan we echt weer met elkaar aan de wandel? Laten we het hopen, want de routebouwers van OLAT hebben een bijzonder mooie wandeltocht uitgezet.

Een tocht in de prachtige omgeving van Casteren, een dorpje in de Kempen, waarbij we een aantal mooie natuurgebieden gaan verkennen en met regelmaat het riviertje de Grootte Beerze treffen.

Pak je wandelschoenen en kom!

We starten vanaf Grand Café Kruidenlucht in het centrum van het gezellige Casteren. Na het scannen van het inschrijfbewijs vertrekken alle wandelaars in de richting van Netersel.

Casteren is niet groot, dus al snel verlaten we de bebouwde kom en bijna direct gaan we de natuur in. Het is januari en altijd spannend of we winterse omstandigheden treffen. Lopen we in een mooi, wit berijpt landschap, in de vrieslucht of treffen we een stille, grijze dag?

Maar het maakt niet uit, het is altijd wandelweer en de omgeving laat ons genieten!

We gaan namelijk het natuurgebied het Zwartven van het Brabants Landschap in. Over een flinke afstand volgen we het Dal van de Grootte Beerze, een mooi en afwisselend gebied met stukjes bos, weiland en houtwallen.

Het riviertje de Grootte Beerze ontspringt in de gemeente Lommel, op Belgisch grondgebied. Als de Aa of Goorloop stroomt ze in noordelijke richting, waar ze de Nederlandse grens overschrijdt in de gemeente Bergeijk. Bij Hapert voegt het Dalemstroompje zich bij het riviertje en heet dan de Grootte Beerze. Sinds 2005 wordt hard gewerkt om het riviertje weer haar oorspronkelijke meanderende loop terug te geven. Wij gaan dit zien!

Iets verderop komen we in een volgende natuurgebied: De Grijze Steen.

In dit gebied vinden we leemputten, een overblijfsel van delfstofwinning voor de ver-

vaardiging van blauwgrijze stenen. Hier is de naam van afkomstig. Het gebied heeft veel kenmerken van een kleinschalig oud beekdallandschap: hooilanden afgewisseld door houtwallen en een afwisseling van droge en natte bossen.

Het is deze afwisseling die het wandelen in dit gebied wel heel aantrekkelijk maakt!

De eerste splitsing dient zich aan. De route van de 10 km gaat bij de brug naar rechts en loopt dwars door het natuurgebied De Grijze Steen.

Verderop komen de wandelaars langs een opmerkelijke plek: een observatiebunker op het oefenterrein voor Duitse bommenwerpers in WOII.

Op vliegveld Welschap werden destijds door de Duitse bezetter bommenrichters opgeleid die op de Landshotse Heide moesten oefenen in het bombarderen van schepen.

Hierna leidt de route de 10 km-wandelaars via het buitengebied naar de soeppost, daar sluiten ze weer aan op de hoofdroute.

De overige wandelaars gaan bij de splitsing de brug over de Grootte Beerze over en lopen door het westelijke gedeelte van het natuurgebied De Grijze Steen. Even later laat het gebrom van de generator weten dat we de koffiepost naderen. En daar staan de vrijwilligers van OLAT ons op te wachten. In het donker hebben zij de post al opgebouwd en in gereedheid ge-

bracht, zodat wij kunnen genieten van een bekertje verse koffie! Hulde!

Dit is altijd zo'n fijn moment, jezelf even warmen aan wat warmes en iets lekkers erbij. Een praatje op gepaste afstand, elkaar weer even zien!

Maar het is winter en misschien wel koud. Dus niet te lang en snel weer op pad om ons weer warm te lopen en de rest van de route te gaan ontdekken.

De wandelaars op de 15 en 20 km zwaaien hier de wandelaars op de langste twee afstanden gedag. Zij lopen een stuk over de verharde weg richting Westelbeers. Ad Ketelaars en Theo van Boxmeer, de routebouwers van vandaag, durfden het niet aan om de wandelaars hier langs een mooi stuk van de Groote Beerze te laten wandelen. Er was bij het uitzetten al bijna geen doorkomen aan en toen had het nog amper geregend. Waarschijnlijk zal het in januari soppen zijn. De waaghalzen kunnen het toch proberen! Wie weet is de grond wel hard bevroren!

We naderen een bosgebied. De route leidt de wandelaars over mooie bospaden. Een wildrooster maakt duidelijk dat hier grazers zijn. Misschien zien we ze! Net voor Westelbeers sluiten de lopers op de 20 km weer aan bij de 30 en 40 km.

De langste afstanden maken een heel fraaie lus. Zij wandelen het natuurgebied Neterselsche en Mispelpeindsche Heide in. Op de Neterselsche Heide vallen de prachtige berkenbossen op. Een bos van berken op hoogveen, dat kom je maar zelden tegen in ons land. Heel bijzonder. En let eens op de bodem, kussens van veenmossen!

Op de Mispelpeindsche Heide lopen de wandelaars door een onontgonnen heide- en vennengebied. Hier liggen grote vennen, zoals de Flaes, de Kleine Flaes en het Goorven. Dit laatstgenoemde ven passeren we. Let eens op de watervogels die hier te zien zijn. In dit bijzondere gebied komen zelfs zwarte ooievaars voor, maar daarvoor moeten we in een ander jaargetijde terugkomen!

De heide en vennen laten we achter ons en we lopen een bosgebied in. Het gemengde bos maakt dat we

toch nog groen zien (de dennen), maar ook de silhouetten van de loofbomen. Na mooie 'boskilometers' komen we bij de Mariakapel van Westelbeers, een eenvoudige witgeschilderde kapel met rode pannen. Men vereerde er een aangekleed houten Mariabeeldje. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden de kleertjes van het Mariabeeldje in een naburige boerderij bewaard, maar deze gingen verloren bij een brand. Het beeldje bleek zeer zwaar vermolmd en is vervangen door een keramisch beeldje dat echter weldra gestolen werd, waarna een nieuw beeldje is geplaatst. De kapel staat vlakbij de Groote Beerze.

Inmiddels zijn alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, weer samen. Maar niet voor lang.

Na het passeren van de kapel en oversteken van de Groote Beerze lopen de 15 en 20 km rechtstreeks naar de Landschotse Heide.

De lopers die voor 30 of 40 km gekozen hebben, gaan linksaf op weg naar hun eerste caférust. Deze is bij de Cultuurboerderij, eigendom van de Westelbeerse familie Pasmans. Zij stellen hun boerderij, met aangrenzend de wei met openluchtpodium en bos, beschikbaar voor bezichtiging én om informatie te verkrijgen over de omgeving. In de Cultuurboerderij vinden in normale tijden kunst- en cultuuractiviteiten plaats. Het is een idyllisch plekje, waar je je in vervlogen tijden waant.

Na deze welkome onderbreking gaat de route verder. Via het bosgebied belanden de lopers op de langste afstanden ook op de Landschotse Heide. Hier is de samenkomst met de 15 en 20 km, maar de 15 km buigt al snel weer af.

Deze afstand volgt de rand van het natuurgebied. Ook zij zien de restanten van het oefenterrein voor Duitse bommenwerpers in WOII (zie ook hierboven). Ditmaal de schijnhaven. Behalve deze schijnhaven, werden er ook schijnboten gebouwd. Deze bestonden uit aarden

ruggen van 50 m lang en 7 m breed, met daarop een soort van houten kajuit. Een aantal van deze aarden wallen ligt er nog steeds. Vaak werden betonnen bommen gebruikt die door een rookpatroon aangaven waar ze neervielen.

Na de bevrijding is een groot deel van de heide ontgonnen. De boeren gebruikten de betonnen bommen om hun erf mee op te sieren.

De 20, 30 en 40 km lopen samen om het Keijenhurkven en het Wit Hollandven.

Bij het uitzetten van de route stonden beide vennen helemaal droog, geen goed teken Laten we hopen dat we ze in januari weer herkennen als een ven. We lopen verder in de richting van Middelbeers en komen nu door een gemengd bos.

Opnieuw nadert een splitsing, nu buigen de wandelaars op de 20 en 30 km af. Zij maken een korte doorsteek om vlak voor de tweede caférust, bij het Beerse Boshuis, weer aan te sluiten bij de 40 km-wandelaars.

De langste afstand maakt een extra lus. Zij moeten immers aan hun kilometers komen! Via enkele landwegen komen ze bij de Kleine Beerze. Deze beek heeft, tot samenvloeiing in de Grote Beerze, een lengte van ongeveer 15 km. We lopen een stuk langs de oever. Deze meanderende beek stond bij het uitzetten ook helemaal droog. Hopelijk is hij nu weer goed gevuld, want dat maakt de route toch iets mooier.

Door de bomen zien we een oude toren. Het is een middeleeuwse kerktoren, die hier midden in de velden staat op ongeveer 700 m buiten de dorpskern van Oostelbeers. Naast de toren ligt de schutterswei van het Sint Joris Gilde. Op dit terrein vinden we de kleine koffiepost, speciaal voor de lopers op de langste afstand.

Na dit pauzemoment komen we opnieuw in een bosgebied. Behalve prima begaanbare zandpaden, moeten

we op sommige plaatsen ook ploeteren door het zand van de Oirschotse Heide. Maar je krijgt er ook wat voor terug! Het is hier mooi!

Na wat omzwervingen belanden we weer bij de Kleine Beerze. Iets verderop wacht de tweede caférust bij het Beerse Boshuis. Dit ligt op een chaletpark. Altijd leuk om tussen de vakantiehuisjes te lopen. Een apart sfeertje op zo'n park.

Hier komen de drie afstanden (20, 30 en 40 km) samen. We lopen verder langs de rand van de Land-schotse Heide.

Daar voegt de 15 km in. Via enkele autoluwe landwegen komen we bij de soeppost. We zien de witte tentdoeken op het erf van een boerderij. Ook de 10 km is hier aangekomen. Een lekker kommetje wintersoep zal smaken! Het leven is goed in het Brabantse land!

Na deze pauze breekt het laatste gedeelte van deze mooie wandeldag aan. We lopen via bospaden en landwegen terug in de richting van Casteren. De bebouwde kom komt in zicht. Enkele straten leiden ons naar Kruidenlucht.

We zijn aan het einde gekomen van een heel mooie en afwisselende wandeling, waarvoor we Ad en Theo, de routebouwers, én alle vrijwilligers hartelijk danken!

-Myriam van den Berg-

Wat een wandeljaar is het geweest! Veel tochten op ons lijstje en we hebben er maar een paar gelopen. Wel heb ik mijn wandelschoenen vaak aangetrokken en ben op pad gegaan, samen met mijn wandelvrienden Tom, Frans en Dimphe.

Voor WoD hadden mijn wandelvrienden en ik een tocht uitgezet voor 15 december, de zogenaamde 'Verrassingstocht'. Ja, die van Toon en Mieke, met chocolademelk als afsluiting van het wandeljaar. Veel nieuwe leden in de WoD-organisatie, maar meteen gaat er niets meer door. Vandaar deze voorbeschouwing en denk maar zo: wat in het vat zit verzuurt niet. Zelfs de chocolademelk niet!

kilometer en steken via een stuw over naar de andere zijde. Hier volgen we een klein paadje tussen de open velden door. We komen uit tegenover de Kapelweg in Riethoven. Door de gemeentelijke bossen Einderheide en Mosbergen lopen we naar de picknickplaats waar we de 'appeltjespauze' kunnen nemen. Als we weer op weg gaan, zijn we al vlug bij visvijver de Waterspin, daarna is het maar 'n gooi naar het Huisven.

Vandaar gaat de tocht naar het centrum van Riethoven, met enkele mooie gebouwen, bijv. de Willibrorduskerk, die veelal open is. De kerk heeft mooi geschilderde houten gewelven. We zien ook een oude pastorie die nu een hotel is, een kiosk, een karakteristiek gemeentehuis en restaurant Van Dijck, waar voorheen de gebroeders Van Dijck woonden en een cafeetje runden. Nu op naar de Vlindertuin, waar we pauze kunnen houden omdat verschillende bankjes ons uitnodigen om hier ons brood op te eten.

Onze startplek is de parkeerplaats van het voetbalveld aan de Knegselseweg te Steensel. We lopen achterlangs het voetbalveld en komen langs grafheuvel Gendersteyn op het Bussereind te Steensel. Deze grafheuvel werd pas in 1993 ontdekt. Grafheuvels van dit type, de zogenaamde ringwalheuvels, zijn zeldzaam. Er zijn er maar zeventien bekend in Nederland.

Via het Bussereind komen we langs golfbaan Gendersteyn. We steken de Eindhovenseweg over en komen in de bossen. Via fietspad De Kuiningen gaan we naar het riviertje De Run, op de grens van Steensel en Riethoven.

We volgen de rivier ongeveer één

Verder over de Stevertsebaan, een zandweg, richting Stevert. De Stevertsebaan is de oude weg Luik - 's Hertogenbosch. Op de kruising met de Hobbel komen we op de Plaetse (zie foto hier naast) waar een infobord met leuke wetenswaardigheden staat. Door de nieuwe villawijk naar het natuurspad en vandaar weer naar het riviertje De Run. Over een stuw naar de andere zijde en dan volgen er enkele paadjes door de bossen. Via een landweg komen we uit op de Hees, een buurtschap tussen Eersel en Steensel. We gaan nu naar het landgoed Oogenlust. Mooie paden lopen kriskras over het landgoed. Verschillende kunstwerken, een in het oog springende boomhut,

een oude druivenkas en, bij de ingang van de bloemenwinkel, kunstwerken van natuurlijke materialen met bijpassende muziek. In de winkel, waar wij niet naar binnen gaan, is het in de decembermaand een drukte van belang. Het is zeker de moeite waard om hier eens binnen te lopen en je te vergapen aan kunstwerken van bloem- en kerststukken.

Wij maken een lus en lopen langs de boorden van het landgoed weer terug naar de Hees. We gaan via kleine paadjes langs de Gender naar het Mariakapelletje. Dit is gebouwd door het Gilde St.-Lucia en ingezegend in 2002.

Hier recht tegenover staat onze auto geparkeerd. We hebben er een afwisselende wandeltocht op zitten. Tijdens deze tocht zouden we dus ergens warme chocolademelk hebben gedronken. Samen zouden we hebben teruggekeken en natuurlijk ook vooruit.

Wat de tijd ook moge brengen, we weten het niet. Wat wij wel weten is dat we jullie van harte toewensen: een Nieuw en Gezond Wandeljaar ...

*-Laurens van Hulsel-
Ankie, Myriam, Pieter, Ton*

De leden van de WoD-commissie
Ankie, Laurens, Myriam, Pieter en Ton
wensen jou en je dierbaren
een mooi 2021

Laatste OLAT-wandeltocht van 2020

Na maanden van afwachten mochten we weer een OLAT-wandeltocht organiseren, maar wel onder strikte voorwaarden.

Onderstaand een impressie van de start.

Omdat ik vandaag was ingedeeld bij de startlocatie, kan ik niet echt iets vertellen over deze wandeltocht, maar wel over de ervaringen van het openlucht-startbureau.

Voordat we werkelijk 'groen' licht kregen, zijn er heel wat telefoontjes, mails etc. van de voorzitter aan voorafgegaan. Ja corona, dat weten we inmiddels allemaal. Veel is op 'slot' gegaan. Maar voor onze mooie wandelsport kon toch een modus gevonden worden: het is in de buitenlucht, niet meer dan 4 mensen bij elkaar en ondertussen de 1,5 meter afstand hanteren. Verder betekende het geen café-rusten, dus ook onderweg niet. Toch besloot OLAT ervoor te gaan en uiteindelijk kregen we hier toestemming voor.

Er werden andere zaken ingekocht dan anders: mondkapjes, mondkmaskers, desinfectie-gel, geen boterhammen, maar voorverpakte vulkoeken, stroopwafels en voorverpakte 1-persoonsbouillonpoeder.

Onze vrijwilligers waren allemaal enthousiast om weer mee te werken. Ofschoon we op de rustposten geen banken of stoelen hadden en 'alleen maar' koffie, thee, chocolade, bouillon 'to go', zoals dat tegenwoordig heet, konden aanbieden. Wel hadden we voor voldoende toiletten gezorgd.

Toen wij naar Cromvoirt reden, dacht ik aan al die andere vrijwilligers die, net als ik, vanmorgen de wekker wel héél erg vroeg hadden staan. De onze stond op 05.15 uur, toch even een klein ontbijtje en toen bijtijds in de auto. Om 06.45 uur waren we in Cromvoirt. Als we Rob spreken, vertelt hij dat er al 6 mensen onderweg zijn. Dat zijn de voorlopers, die controleren of de pijlen er nog wel goed hangen. (zij waren dus nóg eerder het bed uit!). Het zijn ervaren lopers, ze lopen met de GPS, natuurlijk ook met een

zaklamp, daarbij vallen de gele OLAT-pijlen ook wel op.

Toch petje af hoor!

Er moest nog een tent worden opgezet om de apparatuur voor het scannen en alles wat daarbij komt een goed onderdak te geven. Jammer was dat het toen flink miezerde, maar we zagen dat in de 'herberg' aan de overkant ook al licht brandde, de os en de ezel waren er, Jozef ook, maar ik zag Maria en het Kindje Jezus (nog) niet. Nou ja, het was tenslotte ook nog geen 25 december.

Ik maakte kennis met twee nieuwe vrijwilligers: Mieke, die met mij zou scannen en de routebeschrijvingen uitdeelde en Mike, die als volleerd spreekstalmeester in zijn 'paasbeste' Limburgs de toegestroomde wandelaars vermaakte en soms tot de orde riep. Degenen onder u die hebben meegedaan weten wat het tijdslot betekende. Wilde je om 08.00 uur starten, dan moest dat van tevoren opgegeven worden, je had dan 20 minuten de tijd, niet eerder, niet later. Dit alles om een opeenhoping van wandelaars te voorkomen en zodoende het gebruik van de ruimte in goede banen te leiden. Zo kon er iedere 20 minuten een groep wandelaars op pad. Daar zat nog 5 minuten tussen om nog meer ruimte te creëren. Op deze manier probeerden we een zo veilig mogelijke tocht te organiseren, waarbij we op de persoonlijke verantwoordelijkheid van de wandelaar rekenden wat betreft het naleven van de regels.

Ondertussen arriveerden ook de overige vrijwilligers, zij die op de rustplaatsen zouden gaan staan om te zorgen dat er toch een warm

drankje te krijgen was, steeds vanachter een zgn. 'kuchscherm' en 1,5 meter afstand, helaas, maar logisch, geen zitplaatsen.

In het begin heb ik weinig van de omgeving gezien, want we hadden geen verlichting, wel het lampje van de telefoon en de laptop met de scanner. Op een gegeven moment hadden we het door: de buitenlamp van het café (dat gesloten was) ging wel aan als je binnen een bepaalde straal van de deur kwam. Oh jee en dan het mondkapje, mondmasker, bril, kuchscherm, etc., vochtig weer, mijn zicht was ruim onvoldoende. Dus toch maar mondkapje afgedaan, handschoentjes aan en na enige oefening lukte het mij dan toch te scannen. Toen het eenmaal liep, was het een fluitje van een cent.

Toch hadden we nog een klein probleempje. De wandelaars was gevraagd een uitdraai van de bevestigingsmail uit te printen met daarop de barcode (streepjescode). Het scannen daarvan ging vrijwel vlekkeloos. Maar je kon deze code ook op je telefoon zetten. Het gekke was, bij de ene telefoon lukte het perfect, bij de andere weigerde de scan. Wij hebben niet moeilijk gedaan: immers als iemand een barcode heeft ontvangen, dan heeft de persoon ook betaald en dus 'recht' op de routebeschrijving voor de wandeling.

Voor zover mij bekend hebben de wandelaars zich aan de start heel netjes coronaproof gedragen. Op de foto's die op de OLAT-site staan, kun je zien dat dat onderweg ook bijna altijd zo was. Ja, bij de rustposten moest natuurlijk wel weer even in de rij worden gestaan.

De enige dissonant vandaag (bij mijn weten dan) was het parkeren, of beter gezegd het gebrek aan parkeerplaatsen. Daar waren zeker de bewoners van Cromvoirt niet over te spreken. Tja, wat moesten wij ermee achter de tafel. Een bewoonster had wel erg gelijk: ze kon de deur niet uit, want iemand had zijn/haar auto op de privé oprit gezet. Ja, dat kan natuurlijk niet, maar wij konden de boze mevrouw ook niet

helpen, want we wisten niet wie en waar de persoon in kwestie zich op dat moment bevond.

Nadat het 's morgens nogal gemiezerd had, trok het toch een beetje open en kwam zelfs het zonnetje erdoorheen. Om 11.30 uur was het einde starttijd en waren alle wandelaars blij en dankbaar op pad.

Jammer genoeg kon vandaag niet afgesloten worden met een 'nazit', wat we normaal even doen met de mensen van de rustposten, pijlophalers, etc., het café was immers gesloten.

Ik kreeg een aanbod van Erik en Isis (voorlopers) om mij in Berlicum af te zetten. Daar was ik wel blij mee, dus vandaar een beetje een abrupt einde van mijn verslag.

Zo eindigde het wonderlijke wandeljaar van 2020 voor OLAT, maar hoe dan ook, wij gaan verder in het nieuwe jaar.

Ik wens u een gezond, goedlopend 2021.

-Lies Wesseling-

*Vanachter het 'kuchscherm':
Blijf gezond en tot ziens!*

Gaat het lukken? Nog een derde georganiseerde tocht wandelen in 2020?
 We hebben netjes van tevoren ingeschreven voor deze tocht, en mogen in het tijdslot van 8:20 - 8:35 uur starten.
 Even over achten zijn we aanwezig, dus we wachten, onder het fotograferen van de plaatselijke kerststal en het gemeentehuis, de school? en de kerk, tot we langs de start mogen. Dat is allemaal goed geregeld met een scan door het plastic scherm.

We gaan direct op pad langs de achterkant van het pand. Al snel wordt het helemaal licht en gaan we de natuur in, langs een prachtig meer, de IJzeren Man, waar de nevel nog boven hangt. Dat wordt opgevolgd door de bolwerken van Den Bosch.

De natuur is prachtig. Roodbruin blad en een grote hoeveelheid padenstoelen.

De eerste rust bij is bij de voormalige fusilladeplaats van Kamp Vught. Onverwacht, want we hadden er niet op gerekend dat er enige vorm van verzorging zou zijn. We sjouwen dan ook allerlei eten en drinken zelf mee. Maar hier genieten we tóch van de warme chocomel met koek.

Het leuke is dat we hier met het Pelgrimspad ook al heen - en terug - hebben gelopen en nu we weer de markeringen zien zitten, halen we

daar herinneringen aan op. Daar gaan we zo in op dat we teruggeroepen worden. "Ja", zegt de wandelaar "dat heb ik ook vaak hoor".

Dus we gaan toch langs Kamp Vught met zijn drie wachttorens, nagebouwde barak, en hé, dat hebben we bij ons vorige bezoek helemaal niet gezien: een gedenksteen met vier Davidssterren.

Dan volgt het Drongelens Kanaal dat als een onnatuurlijke, kaarsrechte streep de natuur doorsnijdt.

Weer terug in de grillige natuur van de Moerputten komen we bij een knuppelpad dat als een slang door het drassige terrein slingert. Gelukkig zitten er antislipstroken op het glibberig geworden hout.

Zo komen we ook bij de Moerputtenbrug van de Halve Zolen spoorlijn. Een indrukwekkende, voormalige spoorbrug, nu wandelpad. Een jongen vraagt aan zijn moeder of hij onder de railing door op één van de steunberen mag klimmen. "Nee!" antwoord ze, maar later staat hij er toch op. Blijft spannend!

De route leidt ons Vlijmen in waar we al snel bij de eerste caférust komen, maar nu natuurlijk niet. We besluiten op de stoep onze eigen 'thermos'-koffie te nemen met een sneetje kerstbrood.

Omdat er zo goed gepijld is, zit de routebeschrijving de hele dag al in de jaszak. Hier besluit ik hem even in te zien. Blijkt zo'n 150 m verderop een tweede wagenrust van OLAT te staan. Daar nemen we toch ook nog maar een chocomelk met koek. Inmiddels schijnt een flauw zonnetje over het landelijke gebied en de

meertjes die we passeren. We gaan nogmaals door Vlijmen, nu door het centrum. Daar is veel te zien en zo komt het dat we voor de tweede maal door medewandelaars teruggeroepen worden. We komen langs een kunstwerk van stenen korven en vragen ons af wat de kronkelende sliert voor moet stellen. Het blijkt een maquette van de Maas te zijn.

Na een weiland met mouflons is al snel de splitsing met de overige afstanden.

Een man met fiets houdt in de gaten hoe iedereen afslaat op de kortere afstanden behalve wij. We zijn toch niet de laatsten? Dat kan hij ons niet vertellen. Hij vertelt wel dat we voor 17.00 uur terug moeten zijn. Het is nu half twee en we hebben nog 18 km voor de boeg. Dat is te doen als we niet te veel rusten en trutten. Toch kijken we even op het uitkijkpunt 'Loonse Turfvaart' (ook voor de geo-cache die daar zit) en gaan er dan de vaart in zetten.

De koffiekar die hier langs de weg staat negeren we dus maar en komen langs een grenspaal die de gemeente Heusden aangeeft. Van andere wandelaars is geen spoor meer te bekennen.

We passeren een gebouw met stellingen voor het wipvogelschieten en niet lang daarna de fraaie korenmolens van Drunen.

Het wordt steeds somberder weer en door het 'hoge tempo' van 6,2 km/u krijg ik stijve benen. Nu wordt duidelijk wat het weinige wandelen doet. We mogen nogmaals langs het Drongelens Kanaal en het lijkt wel al schemerig te worden.

Er staat weer een parkoersbewaker met fiets langs het pad, die zegt dat het nog 2 km naar de rust is en daarna 4 km naar het eind. Zo struinen we inmiddels weer langs de rand van de Loonse en Drunense Duinen, gelukkig zonder stukken mul zand.

Mike fietst langs en dan komen we aan bij de rust. Alles is ingepakt en men staat op het punt om weg te

rijden. Eigenlijk is dat niet erg, want we stappen juist lekker door, om voor het donker binnen te zijn. Goed streven, want op een aantal smalle paden maken de boomwortels het flink ongelijk. We treffen nogmaals Mike. Zijn we de laatsten? Nee, die zitten nog 3-4 km achter jullie!

Gelukkig zijn wij voor het donker terug, waar we nog even napraten met Joop en een dame die braaf buiten in de kou de laatste wandelaars op staan te wachten. Het was fijn dat we vandaag weer eens georganiseerd konden wandelen. OLAT en alle medewerkers bedankt.

We moeten voor 17 januari de tocht in Casteren maar in onze agenda zetten, maar maandagavond horen we dat er naar aanleiding van alle genomen maatregelen de komende vijf weken geen georganiseerde wandeltochten meer gelopen kunnen worden.

-Peter en Monique-

Prijs de dag niet voor het avond is. Dat is een bekende spreuk, die voor ons deze keer wel van toepassing is. Vol enthousiasme gaan we verder op ons pad. Vorige keer zijn we gekomen tot Wijchen. Het plan van vandaag is om door te lopen tot Deest/Winssen en daar weer op de bus te stappen. Maar het zou anders 'lopen'. Toch wordt het eind goed al goed in de Sint Stevenskerk.

Dag 6: zondag 11 oktober Wijchen – Afferden, 25,3 km

Ria en ik komen elkaar op het station in Wijchen tegen. Zij komt aan om 8.30 uur en ik om 09.00 uur. Het lukte niet de tijden beter op elkaar af te stemmen. We gaan meteen op pad, terug naar het eindpunt van gisteren, het tunneltje bij het spoor.

Vol goede moed en goede zin stappen we door, frisjes maar met een voorzichtig zonnetje. Nu richting Leur. Het heet hier niet voor niets de Heerlijkheid Leur d.w.z. gebieden die vroeger onder gezag stonden van een adellijke heer. Het is er ook 'heerlijk' wandelen. Vrij vlot komen we bij café De Leurse Hof, natuurlijk op dit tijdstip

niet open, maar we zien een aanwijzing: "Vogelringetjes in huisje, rechts van de ingang", voilà, dat vinden we!

Het is 09.45 uur. Vlakbij het kerkje van Leur staat een mooie kudde zwarte runderen. Wat een heerlijk landelijk en rustgevend gezicht!

We lopen nu door het Leurse Bos en genieten van het gefilterd zonlicht dat tussen de bomen valt.

Dan krijgen we de vermelding "2e kruising links". We lopen door een schitterende beukenlaan, echter, de 2e kruising komt maar niet. Helemaal aan het einde staan we voor een T-splitsing, dat klopt niet. We hebben geen markering gezien, wat nu? Terug naar de laatste mar-

kering, dat schijnt te werken (dat zeggen ze tenminste altijd). Een flink stuk terug, maar het weer is mooi, de omgeving prachtig, dus wat geeft het. Vlak bij het punt waar we rechtdoor zijn gegaan, zien we een onduidelijke markering. Hadden we dan daar rechtdoor moeten gaan? We nemen dit pad, dat zich door het bos slingert. Nee, dit is het toch niet helemaal, beter gezegd 'helemaal niet'. We komen wat recreanten tegen, vragen in welke richting de Meerenburgh ligt, want daar moeten we naar toe. Tot 3x toe krijgen we geen duidelijk antwoord.

Maar de aanhouder wint, iemand weet wel de weg. We komen weer terug op onze eerste beukenlaan, vervolgens op een asfaltweg, waar we al eerder waren. Enfin, het komt toch goed. Als we een eindje gevorderd zijn op de asfaltweg, zien we het bospad waar wij eigenlijk uit hadden moeten komen. Deze puzzel heeft zo'n beetje 3 kwartier geduurd!

Even later komen we een paar dames tegen die de markering eerst ook niet hadden gezien. Toen kwamen ze erachter dat een omgevalen dikke boom het pad versperde en de markering waarschijnlijk aan de onderkant zat. Het pad was ook al enigszins overwoekerd. Wij hebben dat niet als pad beschouwd, maar uiteindelijk zitten we weer goed, ja, zo gaat dat soms....

Van Leur naar Hernen loopt het gelukkig wel voorspoedig. We passeren hierbij het kasteel Hernen en via een prachtige bomenlaan en een mooi parkachtig landschap, zijn we op weg naar Bergharen.

We komen geen horecagelegenheid tegen, dus pakken we onze rust-

pauze op een bankje in de zon, het kan slechter. Ondertussen zoek ik in mijn rugzak naar de Pelgrimsvester met de ringetjes, maar ik kan hem nergens vinden, ach die zal wel ergens tussen de vele vakjes zitten...

Uiteindelijk moeten we verder naar Bergharen. Hierbij worden we over de Kapelberg gestuurd. Niet alleen een mooi natuurgebied, er staat hier ook een Mariakapel.

Het lijkt soepel te gaan, we moeten een sloot volgen maar dan begint het avontuur. Het paadje wordt steeds smaller, natter en drassiger. Aan de linkerhand is de sloot steeds dichterbij en aan de rechterhand staan paaltjes met veel prikkeldraad. De grond is zompig en de schoenen zuigen zich eraan vast, dus van even flink doorstappen is geen sprake. Zo te zien is het pad wel een paar honderd meter lang, dus blik op oneindig en dóór!

We komen er zonder kleerscheuren doorheen en de modderspatten zijn goed voor de wasmachine.

Ja ja, dat zeg ik nu heel stoer, maar ik ben niet zozeer bang voor modder, maar wel voor uitglijden, in de sloot terecht komen, of erger, vallen en in het prikkeldraad grijpen. Ik weet het: het is niet des OLAT's om er zo over te denken.

Nu moeten we steeds de rode paaltjes volgen, zigzaggend door natuurgebed 't Elzend. Ria wordt er simpel van, er komt geen einde

aan het rode-paaltjes-pad. Ik vind het juist gemakkelijk. Je hoeft niet op de routebeschrijving te kijken, de paaltjes wijzen je de weg.

Wel gaan we overleggen tot hoever willen we lopen. Bedoeling was vandaag tot Winssen te gaan.

Maar door het verdwalen in het Leurse Bos en het modderpad, is er toch wat tijd verloren geraakt.

Nou ja, wat is verloren, alles heeft uiteindelijk ook zijn charme. We besluiten bij Afferden te stoppen.

Er is een horecagelegenheid vlakbij én een bushalte en dat is ook wat waard.

Eerst naar Afferden toe. Op het pleintje bij de kerk met kerktoren stoppen we even. De toren en het kerkhof worden onderhouden door vrijwilligers. Een paar jaar geleden is de klok er door hen in teruggehangen. Alles ziet er heel verzorgd uit.

We naderen het einde van deze etappe. We steken een voorrangsweg over en aan de overkant ligt café-restaurant Tabaksplant, helaas gesloten. Gelukkig is het eraan gelegen cafetaria wel open. en kunnen we daar binnen toch iets drinken.

Ik onderwerp mijn rugzak nog eens aan een gedegen onderzoek, maar de pelgrimsvester kan ik nergens vinden. Zou ik hem dan toch ergens verloren hebben?

Tenslotte met bus 85 naar Nijmegen en met de trein naar huis. Een redelijk avontuurlijke dag.

Thuisgekomen: de pelgrimsvester zit inderdaad niet meer in de rugzak. Jammer, maar er zijn ergere dingen toch?

Enkele dagen later lees ik op Facebook dat iemand een pelgrimsvester heeft gevonden met nummer 6612, dat ben ik dus. De vinder is bereid mij deze per post thuis te sturen. Dat is toch geweldig, nu wordt hij ook meer waard, zeker wat gevoelswaarde betreft.

Dag 7: dinsdag 27 oktober Afferden – Ewijk, 17,5 km

We treffen elkaar weer op het station in Nijmegen, waar wij de bus nemen richting Druten om zo uit te

komen in Afferden, het eindpunt van onze vorige wandeling.

Binnen enkele minuten zitten we op de route en we lopen omhoog de dijk op.

Het is heerlijk over de slingerende dijk uit te waaien langs wielen en waaien. We voelen ons gelijk een wiewaal, zo vrij als een vogel in de lucht. We zien een torenvalk 'bidden' en later ook nog een buizerd.

Wat een lekker gevoel om op zo maar een dinsdagmorgen aan de wandel te zijn. We komen slechts een enkele 'baas met hond' tegen. We hebben Afferden achter ons gelaten en aan onze rechterhand ligt het dorpje Deest, iets verder ligt een scheepswerf.

We volgen de Waalbanddijk tot aan Winssen. Na het gemaal Winssense Waarden kunnen we een struinroute volgen, maar dat is in deze maanden van het jaar niet zo geschikt i.v.m. de drassige ondergrond door het nabije water van de Waal. Verder worden we ook gewaarschuwd voor een kudde behoorlijk uit de kluiten gewassen runderen. Even later zien we deze buitengewoon grote jongens. Inderdaad, die bekijk ik liever van bovenaf, vanaf de dijk.

We blijven de dijk volgen en treffen tussen Winssen en Ewijk een 'dijktempel'. Het is een kunstwerk van Huub en Adelheid Kortekaas, zij hebben het logo van de Walk of Wisdom ontworpen.

Er komen een paar dames langs die ons wel op de foto willen zetten. Daarnaast weten ze ons te vertellen waar de kunstenaars wonen, even het dijkje af en verder de tuin bezoeken. Wij bedanken ze natuurlijk hartelijk.

De 'tempel' is juist groot genoeg om met z'n tweeën (op 1,5 m) beschut en wel binnen te zitten.

Nadat we een boterham hebben gegeten, gaan we verder. Een stukje Ewijk in.

Na even zoeken vinden we zo'n 2 km verder het huis en vooral de tuin van de kunstenaars, waar we een groot aantal kunstwerken, grote sculpturen bewonderen. Toch best de moeite van het omlopen waard.

We stappen stevig verder en we gaan onder de grote verkeersweg van Ewijk door. Het weer is niet meer zo aangenaam en we besluiten bij een zijweg de weg op te zoeken naar de Van Heemstraweg. Daar zijn meerdere bushaltes. Zo stappen we op lijn 85 die ons weer naar Nijmegen brengt.

De etappe van vandaag hebben we weer afgesloten en als corona geen roet in het eten gooit, dan kunnen we a.s. zaterdag aan het laatste stuk beginnen.

Dag 8 zaterdag 31 oktober Beuningen– Nijmegen Sint-Stevenskerk

De weersvooruitzichten zijn zeer gunstig en om 09.45 uur zitten we in de bus naar Beuningen om de route weer op te pakken.

We missen nog een ringetje en dat staat nu als eerste op het programma. We zouden dat moeten vinden bij het Dijkmagazijn in Beuningen. Op zich niet moeilijk, we hoeven alleen maar de dijk te volgen. De rust en de stilte hier op de dijk voelen weldadig aan, alleen een enkele fietser, een wandelaar met de hond, het is goed zo.

Het Dijkmagazijn vinden we vlot, er is ook een mooi vogelhuis aan een boom bevestigd, maar er zitten geen ringetjes in. Blijkbaar zijn de vogels gevlogen. Dus wij stappen weer verder.

Het pad voert ons verder door een klaphek, dan over een onverhard dijkje, evenwijdig aan de asfaltdijk. Het wordt hier het Weurtsch Straatje genoemd. Mooi uitzicht over de uiterwaarden, de Waal, met altijd levendige scheepvaart. En dan de kleuren van de verschillende bomen, geweldig, het is echt genieten vandaag.

In de verte zien we een bekend silhouet: de contouren van de Sint-Stevenstoren.

In Weurt gaan we de sluis over, nog een klein stukje, eerst onder de brug door, de trap op en dan lopen we op de nieuwste brug 'De Oversteek'.

Hier gaan iedere avond 48 lantaarns aan in het tempo van een langzame mars. Dit ter herdenking en uit respect voor de 48 geallieerde soldaten die bij de oversteek van de Waal in 1944 de dood vonden. Nederlandse veteranen lopen sinds 19 oktober 2014 iedere avond deze 'oversteek'.

Op het midden van de brug gaan we via een trap naar beneden en lopen nu aan de overkant, de Lente kant, langs de Waalstranden richting de spoorbrug. Onder de spoorbrug gaan we de trap op en nu via de 'Snelbinder' weer terug

naar de Nijmeegse kant.

We bewonderen nog een keer de altijd druk bevaren, machtige rivier de Waal, weer trappen af, nu naar de Waalkade. Daarbij passeren we een stenen 'Labyrinth', dat zeker voor kinderen een leuke uitdaging is.

Er volgt nog een aangename verrassing als we onder de Antoniuspoort doorgaan. Aan de andere kant hangt een bord 'Koffie to go' (ja het moet altijd in het Engels!). Het is coronatijd, dus alle horeca is gesloten, maar iets afhalen mag (nog) wel. We hebben uiteraard wel zin in een 'bakkie'. Er wordt een bekertje cappuccino voor ons gemaakt, we drinken het staande op, maar zijn al lang blij met iets warmes.

Zo en nu naar de finale. Na de Ganzenheuvel (OLAT-slaapplaats tijdens de Vierdaagse) linksaf omhoog de Stikke Hezelstraat op naar de kerk. Het is 13.20 uur. Binnenkomend speelt het orgel, wat feestelijk. We kunnen niet meteen terecht bij ons meldpunt van de Walk of Wisdom, dus we bewonderen de kerk nog maar eens.

Na een kwartiertje komt de 'bevoegde persoon' en krijgen we het laatste ringetje en ook het ontbrekende exemplaar uit Beuningen van vanmorgen. Plus een handtekening en stempel, de gebruikelijke rituelen. En een foto bij de 'engel' van de Walk of Wisdom.

Door de Hezelstraat lopen we via het Kronerburgerpark naar het station.

In het park is het relaxed en gezellig met mensen die vandaag ook genieten van het mooie weer. Wij vinden een bankje en ik duikel een miniatuur flesje Amaretto uit m'n rugzak op met 2 proefglasjes.

We toasten op deze geslaagde tocht, met zoveel natuurschoon, fijne gesprekken en dankbaarheid voor de gezondheid.

-Lies Wesseling

Misschien wel zesduizend enthousiaste wandelaars maakten zich in 2020 op voor de 13e Sallandse Wandelvierdaagse. Om in wandeltermen te blijven: het liep anders! Even leek het erop dat de Sallandse Wandelvierdaagse de coronadans zou ontspringen, maar in mei werd besloten dat alle grootschalige evenementen afgelast moesten worden. Daar namen ze in Salland geen genoegen mee en al snel was daar het idee van de Alternatieve Sallandse Wandelvierdaagse. Met een eenmalige editie in de vorm van een prachtige gids kan iedereen die vermaledijde 13e vierdaagse in het geliefde Salland toch lopen. De medaille vastgeplakt op de gids, is natuurlijk pas geldig als je alle acht de stempels hebt weten te verzamelen op de binnenflap van de wandelgids.

Frank en ik vertrekken 's morgens om 8.00 uur uit Tilburg. Het is 10°C en de zon komt voorzichtig kijken. Maar als we ten noorden van Den Bosch komen, maakt de zon plaats voor mist en dat zal zo tot Raalte blijven. Sterker nog, de mist blijft de hele dag en de temperatuur komt niet boven de 9°C. Met die temperatuur kunnen we leven, dat we door de mist nergens weg kunnen kijken, is echt heel jammer. Maar een mistig landschap heeft zeker ook z'n charme.

Dag 1: de dag van Heeten

We parkeren bij het hotel waar we geboekt hebben en na een kop koffie kunnen we om 10.30 uur vertrekken.

We kiezen voor dag 4 uit de 4daagse-gids, startplaats is het hotel. Lekker makkelijk.

We laten het dorp snel achter ons en lopen door het gras langs een wetering met de naam Raam. Als we de grens van Hellendoorn passeren, slaan we af naar het Boete-

lerveld, een groot natuurgebied met hei en bos. "Door kapwerkzaamheden kan de route hier iets afwijken", zegt de gids. Dat hebben we geweten! Het tweede pad links is achteraf gezien niet het goede geweest. Blijkt de eerste afslag niet te zijn meegeteld. Het pad houdt na een kilometer op met pad te zijn en we ploeteren door hoog gras, afgevalen bladeren, afgezaagde takken en onzichtbare kuilen naar een punt waarvan we denken dat het weer op de route uitkomt. En gelukkig, dat is ook zo. We zien eerst twee reeën, daarna een groepje van drie. Die hadden we vast niet gezien als we het juiste pad hadden genomen!

De volgende wetering met pad ernaast kondigt zich aan en na een bocht naar rechts en dan een naar links, missen we een smal pad. En dat betekent wederom zoeken, om draaien, teruglopen, nog eens kijken..... maar natuurlijk komen we eruit.

We zien een groot kasteel, landgoed Schoonheeten, maar dat blijft op een flinke afstand, we mogen het terrein niet op. We eten onze boterhammen op een boomstam met uitzicht op het kasteel. We komen in Heeten waar we bij een warme bakker een warme kop koffie-to-go kunnen scoren. Bij een 4daagse hoort stempelen. De cafés zijn dicht, maar ook daar heeft de organisatie een mooie op-

lossing voor: een soort nestkastje met een veter om het kastje open te maken met daarin een flesje ontsmettingsmiddel en een stem-pel.

Na Heeten kan het niet meer fout gaan: het is bijna één lang pad langs het kanaal naar Raalte. Halverwege steken we met een trek-pontje het kanaal over, om even later weer aan de andere kant verder te lopen. Als we Raalte binnenstappen, is het nog steeds mistig. We duimen dat het morgen een dag met zon wordt. De tocht was vandaag ruim 26 km.

Dag 2: de dag van Wijhe

Als we wegrijden bij het hotel, zit de lucht pot-dicht. Gelukkig trekt die in de loop van de ochtend open.

Grappig, bij de dag van Wijhe, kom je helemaal niet in Wijhe.

We beginnen met de startstempel bij het bezoekerscentrum in Den Nul, een dorpje ten zuiden van Wijhe.

Het eerste deel van de route gaat over verharde wegen. Geen echt drukke wegen, maar we moeten regelmatig opzij. Het zal niet anders gekund hebben. Het wordt wat rustiger als we een zijweg ingaan waarbij we parallel aan het kanaal lopen. Ik houd van water, er gaat iets rustgevents vanuit.

Na nog wat verharde wegen, mogen we het bos in. Het grote genieten gaat beginnen, staat er in de

gids. We wandelen allereerst over Landgoed Strijbosch en lopen langs het witte, neoclassicistische landhuis, een mooi plaatje.

De route door dit natuurgebied is afwisselend: smalle paadjes, brede beukenlanen, weilanden, dichte dennenbossen, smalle en wat bredere beken en sloten. We zien veel paddenstoelen, grote, kleine, gekleurde en bijzondere. Tegen het

einde van dit gedeelte is er vanwege het rooien van bomen een omleiding. Die wordt prima aangegeven.

We begonnen dit natuurgebied met een mooi landhuis, we eindigen er ook mee. We lopen langs Havezate Hoenlo, het lijkt wel een oud kasteel. Helaas mogen we ook hier niet binnen de poorten van het landgoed. We stappen er voorbij en komen via een smal voetpad in Boskant. We kijken uit naar een koffie-to-go, maar in dit dorpje is nog niemand op dat idee gekomen om dat verkopen. Daarvoor moeten

we nog een paar kilometer verder. In Olst kunnen we zelfs op meerdere plaatsen terecht.

We hoopten dat de terugweg langs de IJssel zou gaan, maar we gaan steeds verder van de rivier af.

We lopen langs de dijk terug naar Den Nul, waar we de tocht kunnen afsluiten. Kunnen afsluiten, maar dat doen we niet want er wordt een bonus van ruim 5 km aangeboden. Het rondje Duursche Waarden is er eentje om in te lijsten, belooft de wandelgids. En dat is niets teveel gezegd. Het is een prachtig gebied!

En, heel bijzonder: op het moment dat we via een drijvende pontonbrug het gebied ingaan, breekt de zon door.

We wandelen door weilanden, stukken moerasachtig bos, hebben een weids uitzicht vanaf een uitkijktoren en bewonderen de hoge schoorsteen van een voormalige steenfabriek. Ook wild ontbreekt hier niet: pony's en Schotse hooglanders grazen vredig naast elkaar in de uiterwaarden. Bevers, ijsvogeltjes en zeearenden hebben we niet gezien, maar die zitten er wel.

En ja! We lopen een heel stuk langs de IJssel. Wat een plaatje! Een trekpontje brengt ons naar het laatste stuk van dit pareltje.

Volgens de gids zouden we vandaag 22,7 km lopen, maar dat klopt echt niet. De Garmin en de wandelapp geven 26,8 km. Niet erg, we hebben ervan genoten.

Dag 3: de dag van Heino, landgoederenroute

De dag begint met regen, maar tijdens het ontbijt klaart het al op.

We starten in hartje Heino en komen na een paar lussen, eerst door een bos, daarna tussen akkers en weilanden door, bij landgoed Den Alerdinck. Het huis zelf is niet open voor publiek, maar het park eromheen wel. Een prachtig park met grote bomen en blad in allerlei herfstkleuren. Ook hier zien we mooie paddenstoelen.

Den Alerdinck gaat bijna naadloos over in het volgende landgoed, de Colkhof. Ook weer mooi. Bijzonder is de begraafplaats van de lievelingsezel van 'de mevrouw' die hier ooit woonde.

Dan komt er een overgangsstuk. We lopen twee keer een flink stuk over verharde wegen. Gelukkig niet echt druk.

We komen bij het derde landgoed, het Nijenhuis. Nijenhuis heeft een kasteel waarin een museum is gevestigd en een grote beeldentuin, onderdeel van museum de Fundatie in Zwolle. Maar door de coronamaatregelen zijn kasteel en beeldentuin gesloten. Jammer. En dubbele pech, want als we een klein stukje voorbij dit landgoed goed en wel zitten om onze boterhammen op te eten, barst er een bui los. Hadden we mooi in het kasteel kunnen zijn als het museum open was geweest. Ondanks onze paraplu worden we kletsnat. We besluiten om door te gaan en zitten de bui uit in een prieeltje met uitzicht op het kasteel en de kasteelvijver. De eenden trekken zich niets aan van de regen. Ze kwetteren en duiken er vrolijk op los.

Als het droog is en de zon even later weer schijnt, zijn we de regen snel vergeten.

We steken een drukke weg over en lopen door een prachtige laan naar Havezate 't Reelaer. De boerderij en het koetshuis zijn vervallen, de gebouwen zijn net geen bouwval te noemen. Er komt rook uit een schoorsteen, maar niets wijst erop dat gebouwen gerenoveerd worden. We gaan snel verder.

Dan komen we bij een heel bijzonder bosje met voornamelijk berkenboompjes en mooie ondergroei. Een slingerpaadje brengt ons naar een pad langs een akker, waar

tientallen groenlingen opvliegen. Door de zon zien we de felgroene buiken van deze vogels. Ze doen zich tegoed aan het graan dat hier mocht blijven staan.

Dan is het nog een paar kilometer naar het eindpunt, eerst door een bos en aan de rand van Heino nog langs een oud landhuis. Net voor de volgende bui, zijn we bij de auto. Ook vandaag 26 km gewandeld.

Dag 4: de dag van Luttenberg

De dag begint goed (de zon schijnt al als we gaan ontbijten), de tocht begint minder goed. Meteen na de start zouden we bij de Mariagrot moeten komen. Maar de tekst in de gids is onduidelijk en een paar inwoners die we aanspreken, zijn niet direct hulpvaardig. Uiteindelijk zien we de grot in de verte en kunnen we met de tocht beginnen. Vandaag zien we voor het eerst groepjes wandelaars die ook deze 4daagse lopen.

Meteen buiten het dorp krijgen we de trots van het dorp, de Luttenberg. De route loopt door bos en over hei met aan het einde een weids uitzicht op de Hellendoornse berg.

Er volgen een paar verharde wegen. De eerste wordt druk bereden, de tweede gelukkig niet. Die is lang en kaarsrecht.

Dan komen we bij de Sallandse Heuvelrug, een heel groot natuurgebied. We slingeren over allerlei paadjes door dit mooie gebied. Ook hier veel bos, mooie paddenstoelen en prachtige herfstkleuren.

De Sallandse Heuvelrug grenst aan het dorp Hellendoorn. In het centrum kunnen we een kop koffie drinken en daarna gaan we via een smal paadje over de 'es' weer terug naar het natuurgebied. Boven de bomen uit zien we de achtbaan van het pretpark. Geen gillende kinderen nu, het park is gesloten.

We krijgen nu vooral brede zandpaden en komen langs voormalig sanatorium 'Krönnenzommer'. Op het terrein staan stijlvolle, witte gebouwen. In betere tijden kun je bij 'Twente Decadente' terecht voor chocolade, koffie en thee. Nu zijn de gebouwen helaas dicht.

Er volgen verschillende paadjes

omhoog en omlaag en we komen uit bij Huize Elerberg, waar we helemaal omheen lopen, maar nooit echt dichtbij komen. Na nog een klein stukje bos beginnen we aan de lange terugweg. In het begin is het rustig. We lopen over een lang fietspad langs een water. Daarna komen we op verharde wegen en daar moeten we regelmatig opzij voor passerende auto's. Jammer dat er zo'n groot stuk overbrugd moet worden tussen de Sallandse Heuvelrug en Luttenberg. Het zal niet anders kunnen, denk ik dan maar.

De teller stond wéér op ruim 26 km.

De Sallandse 4daagse zit erop voor ons. De gebruikte formule sprak ons wel aan. Je hoeft op deze manier niet steeds half Raalte te hebben voor je het dorp uit bent. De drukte die normaal gesproken bij een 4daagse is, wordt verspreid over 4 dorpen. De tochten mogen tussen half oktober 2020 en 30 april 2021 gelopen worden. Ook dat zorgt natuurlijk voor spreiding. Wij hebben ervan genoten. Het is een prima alternatief voor iedereen die in dit coronajaar tóch een 4daagse wil lopen.

-Gerda Woestenberg-

Met dit verslag geef ik jullie een kijkje in mijn wandeljaar, een heel bijzonder jaar.

Ik had een doel voor mezelf gesteld: meer kilometers wandelen dan vorig jaar. Om het doel een beter beeld te geven wilde ik van Haaren naar Sint-Petersburg in Rusland wandelen, een mooie 2.143,5 km.

Januari

Het nieuwe jaar is net een paar uur oud en de eerste kilometers staan al op de planning. Traditiegetrouw gaan wij 's morgens naar mijn broer in Tilburg omdat hij jarig is. Na een heerlijke lunch trok ik om 13.45 uur mijn wandelschoenen aan om naar huis te wandelen, een mooie 17 km via de Oisterwijkse Bossen.

Na deze start heb ik nog een 5-tal mooie wandelingen gemaakt, waaronder de Winterserie van OLAT vanuit Best.

Februari

Deze maand direct gestart met een wandeling over de grens. Samen met Anja heb ik voor het eerst deelgenomen aan de Doffenwandeling vanuit Olen. Een mooie wandelroute van 40 km door het Belgische landschap en met een heerlijk Belgisch biertje dat zelfs bij de prijs was inbegrepen.

Naast deze mooie wandeling wederom een wandeling uit de Winterserie van OLAT gewandeld. Deze keer vanuit Budel en niet alleen met Anja maar ook met Natascha, Perry, Alex en onze Belgische wandelvrienden. Een week later weer de grens overgegaan om met Alex

en mijn Belgische wandelvrienden de Trappistentocht uit Zoersel te wandelen.

Maart

Het hoogtepunt van deze maand was toch wel de Clubreis van OLAT in Limburg. Wat hebben we 32 km genoten van het schitterende landschap, het prachtige weer en de overheerlijke snert die door Frans (van den Oever) en Pierre (Emans) was bereid. We hadden nooit gedacht dat dit de laatste keer zou zijn dat we de altijd vrolijke Frans zouden zien.

3 dagen later hadden we weer een WoD-wandeling, deze keer vanuit Bakel. Vanuit een mooie locatie genoten van de route, niet wetende dat dit voorlopig de laatste wandeling zou zijn, want toen toen kwam corona steeds dichterbij ... en dichterbij En toen had ik er ook mee te maken. Ik had het benauwd, alsof er een olifant op mijn borstkas zat. De trap van boven naar beneden was al genoeg. Als je altijd lange afstanden wandelt en vorige zomer nog vulkanen hebt beklommen, weet je dat het niet goed is, dus 2 weken quarantaine. Gelukkig was het mooi weer, waardoor ik onder mijn overkapping kon zitten zodat de muren niet op mij af zouden komen. Ik ben dankbaar dat ik het er zo goed vanaf heb gebracht.

April

Ik heb het wandelen gelukkig weer op kunnen pakken, maar moest wel gaan opbouwen.

Mei

Het zelf maken van wandelroutes gaat me steeds beter af, maar toen kwam het moment dat het bestuur van OLAT besloot om wandelroutes te publiceren op de website. De eerste wandelroute die ik met Natascha en Perry wandelde was die vanaf de Vresselse Hut en uiteraard de langste afstand.

Hemelvaart staat voor mij al 3 jaar in het teken van de Drentse Wandel4Daagse vanuit Odoorn, maar helaas dit jaar niet. Omdat ik deze dagen toch vrij was van het werk besloot ik om maar een alternatieve DW4D te wandelen, genaamd de Brabantse 4Daagse. Zodoende 4 dagen 30 km gewandeld, waarvan 2 met Anja.

Juni

Ook deze maand weer een paar heel mooie wandelingen mogen maken, zoals vanuit Driebergen (dankzij Henri Floor), maar zeer zeker de wandeling over en door de Loonse & Drunense Duinen. Mijn wandelmaatjes Sandra en Paul waren er nog nooit geweest en wilden daar wel eens wandelen. Ze hadden van mij de keuze uit 2 routes gekregen en wat denk je, ze kozen de zwaarste route (maar dat wisten ze niet). Ook al was het zwaar, genoten hebben we.

Juli

Deze maand staat voor velen in het teken van de Nijmeegse 4Daagse, zo ook voor mij dit jaar omdat ik een startbewijs had gewonnen, maar helaas ging deze ook al niet door. Men bood een mooi alternatief aan: zelf 4 routes wandelen van de door jou opgegeven afstand, dit registreren en dan toch

Limburg

een medaille krijgen.

Zodoende heb ik samen met Anja, Sandra en Paul (2 dagen) 4 x 40 km gewandeld. Hiervoor maakten we gebruik van routes van OLAT die ik in het verleden al had gewandeld en 1 route gemaakt door Anja. Op de 1e en 3e dag hadden we een bijzondere koffiepost, verzorgd door mijn lieve ouders Toon en Mieke.

3 dagen na de laatste wandeling van de alternatieve 4Daagse ben ik naar het Sauerland in Duitsland gereden om daar ook nog eens 9 dagen te wandelen. Ik zou eigenlijk een wandelvakantie gaan houden op Madeira, maar helaas Maar wat in het vat zit verzuurt niet.

Augustus

Weer thuisgekomen van een heerlijke wandelvakantie besloot ik om de N70 te gaan wandelen, een van de vele paden die op mijn 'to-wandel-lijst' staat. Dan denk je dat je in het Sauerland heuvels hebt beklommen van diverse formaten, maar de heuvels in deze route waren ook niet mis.

September

Tijdens de OLAT-pilotwandeling kregen we bezoek van wsv DOS uit Barchem. Ze waren aanwezig om te kijken hoe wij het hadden geregeld om toch te kunnen wandelen, omdat zij in september hun Landgoederentocht wilden organiseren. Ik zou dan hun tocht gaan wandelen om te kijken of ze er iets van hadden opgestoken. Samen met Inge er een weekendje

van gemaakt door eerst een mooie route te wandelen over de Posbank en de dag daarna de Landgoederentocht vanuit Vorden te wandelen. Twee geweldige dagen gehad in een weer heel andere omgeving.

Oktober

Mijn hoogtepunt van dit jaar, de Boslandtrail in België. Normaliter wordt die in september gehouden, maar ook deze wandeling werd als alternatief aangeboden. Samen met Willy en 2 Belgische wandelvriendinnen een mooie 50 km gewandeld. Iets waar ik ook dit jaar weer supertrots op ben en volgend jaar zeer zeker weer wil gaan doen.

November

Ook deze maand de grens overgegaan, maar niet naar België of Duitsland, nee, naar Limburg. Paul (en Sandra) hadden een schitterende route voor ons (Anja en mij) in petto vanuit Mechelen. Deze dag genoten van een weer heel andere omgeving.

Ik wist al dat het eraan zat te komen, maar toen lag het wandelblad van de kWbn op de deurmat met een stukje over mij erin. Zo leuk om te lezen en veel leuke reacties uit heel Nederland gekregen.

December

De laatste maand van dit heel bijzondere jaar is begonnen. Op 13 december heb ik samen met Sandra en Paul deelgenomen aan de Winterserie van OLAT vanuit Cromvoirt. Ondanks dat dit voor mij een bekende omgeving is, werd ik toch verrast door onbekende paden. Van de 40 km heb ik er ca. 21 km alleen gewandeld omdat ik er 10 meer wilde wandelen dan mijn wandelmaatjes, maar het heeft de pret niet mogen drukken.

Zoals jullie hebben gelezen was mijn doelstelling dit jaar om van Haaren naar Sint-Petersburg te wandelen, een mooie 2.143,5 km. Ik heb dit gehaald, ben er zelfs overheen gegaan en geëindigd op 2.193 km.

Dit had ik niet kunnen volbrengen zonder mijn doorzettingsvermogen, mijn wandelverslaving, maar zeker niet zonder mijn wandelvrienden: Anja, Sandra, Paul, Willy, Alex, Benny, Kurt, Emmanuëla, Chris, Nineke en Bart.

Op naar weer een heel mooi wandeljaar.

-Ankie van Boxel-

Het is al weer een tijd geleden dat we in Zuid-Limburg hebben gewandeld. De weersvooruitzichten zijn uitstekend en we hebben nog een ongebruikte hotelbon liggen. En wandelen in Zuid-Limburg: dat voelt toch een beetje als vakantie

Op internet vinden we twee Trage Tochten waarvan de beschrijving ons erg aanspreekt.

Dus op vrijdagmorgen 6 november op naar Slenaken. Alle horeca is gesloten, dus 's morgens van alles ingepakt om geheel zelfvoorzienend de dag door te kunnen komen.

Vanaf Slenaken gaan we direct over een voetpad omhoog. Verderop klimmen we via een karrenspoor door het klaphek het terrein van Staatsbosbeheer in. We lopen langs de bosrand en gaan even later het hellingbos in, een smal pad omhoog. Iets later loopt het karrenspoor tussen weiden door en langs een boomgaard. Typisch Limburgs boerenland. We houden richting Landsrade aan, blijven een karrenspoor volgen en daarna een smal pad tussen hagen omlaag. We volgen later een halfverharde weg langs de bosrand tot aan Auberge De Smockelaer, helaas gesloten dus. Maar niet getreurd, we zoeken een mooie plaats in de zon en beginnen aan het zelf meegebrachte lunchpakket. Wonderlijk hoe je op zo'n moment kunt genieten van een simpel broodje gebakken ei met spek en een kwarktoetje met vruchten!

Bij een i-paneel duiken we het On-derste Bos van Staatsbosbeheer in.

We blijven langs de bosrand met mooie uitzichten. Op een kruising met veldkruis recht door. Het smalle pad daalt en wordt hol. Na enige tijd wandelen, gaan we omhoog het Bovenste Bos in over een steil bospad. We passeren groeve Het bovenste Bosch, een Limburgse mergelgroeve en geologisch monument. Voorbij een veldkruis aan de bosrand, hoog boven Teuven, komen we uit bij grenspaal met nr. 15. We kijken ver over de landsgrens heen. Over een graspad tussen weiden wandelen we hier België in. Via een halfverharde weg aan de rand van het bos, een stukje asfaltweg en een hol pad omlaag komen we beneden uit bij het riviertje de Gulp. We gaan omhoog over een trappenpad en even verder weer omlaag. We steken een vlonder over en het pad vervolgt langs de Gulp richting Plank. We verlaten België bij grenspaal nr. 18 over een smal pad richting Schilberg. Het uitstapje over de grens was maar van korte duur. De onverharde weg slingert door het land, met de kerktoren van Slenaken rechts in de diepte. Op kruising met kapel gaan we rechtsaf

richting Slenaken De weg daalt en bij een veldkruis volgen we een karrenspoor omlaag. We steken een verkeersweg over, gaan door een draaihekje en volgen het voetpad. Het pad buigt langs huizen en het riviertje de Gulp. Via een houten brug steken we de Gulp over en wandelen door een klaphek een weiland met boomgaard op. Via een trappenpad en daarna over het pad in een weiland omhoog. Verderop volgen we het pad min of meer langs de Gulp terug naar Slenaken. We passeren daarbij enkele wandelsluisjes en vlonders en houden het pad door de verruigde weilanden langs de Gulp aan.

Terug in Slenaken kijken we terug op een prachtige wandeldag. De route was 17 km en voor 95% onverhard.

We hebben een overnachting in een hotel in Gulpen en mogen daar ook gebruik maken van het restaurant. Na een heerlijke maaltijd en nachtrust wacht ons morgen nog een Trage Tocht, maar dan vanuit Noorbeek.

Ook dat is genieten: prettig gezelschap (elkaar ..), goed eten en drinken, een stukje over onze grens, hoogte- en dieptepunten, uitzichten, wat wil je nog meer in deze lastige tijd.

-Ad Ketelaars en Lineke den Boer-

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
3-jan	Zelf te bepalen	RWV - virtuele editie	5-10 km		bof3/p.a.	schema
22-jan	Den Bosch	De-Bossche-100	100-110 km	22.00	500	-
5-14	Zelf te bepalen	Je Grenzen Verleggen	110 km - 80 km		500-360	
7-feb	Zelf te bepalen	RWV - virtuele editie	5-10 km		bof3/p.a.	schema
21-feb	Gemert	OLAT	50-60 km	07.00	200-250	extra 100 punten
6-mrt	Darp (Drenthe)	FLAL	60 km	8:00	250	
7-mrt	Zelf te bepalen	RWV - virtuele editie	5-10 km		bof3/p.a.	schema
12-mrt	Ooltgensplaat	Waterpoortloop	110-80 km	22.00 - 24.00	500-360	
19-mrt	Klarenbeek	Sportclub Klarenbeek	110-80-60 km	15.30 - 22.00	500-360-250	
20-mrt	Scharnegoutum	FLAL	60 km	08.00	250	

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
 Voor actuele informatie, kijk op www.olat.nl onder het kopje 'lange afstanden' in de bovenbalk.
 Daar vindt u onder 'clubkampioenschap' de actuele tussenstand en het programma.

*Staat uw naam in de lijst van de deelnemers aan het clubkampioenschap en wilt u daar niet aan deelnemen, stuur dan een berichtje naar clubkampioenschap@olat.nl. Uw naam wordt dan verwijderd.
 Wij vinden het wel leuk als zoveel mogelijk OLAT-leden deelnemen aan het clubkampioenschap.*

LPS: Clubkampioenschappen 2021

In het januarinummer van OLATNieuws wordt altijd flink wat ruimte gereserveerd voor de bekendmaking van de clubkampioenen. Helaas dit jaar geen overzicht. In de maand april van 2020 heeft de LPS immers besloten dat het clubkampioenschap werd geannuleerd. Door corona bleven er vrijwel geen georganiseerde wandelingen meer over. Hopelijk kan in 2021 het clubkampioenschap wel doorgang vinden. We blijven duimen

In het clubblad van december staat op pag. 18 en 19 een overzicht van de indeling clubkampioenschap 2021. Op de website staat onder het kopje Lange afstanden ook een overzicht van de indeling. Kijk hier regelmatig, want er kunnen wijzigingen komen in de indeling.

Wijzigingen 2021

In januari 2021 heeft de LPS de vraag gekregen of de virtuele Kennedymars en de Long Distance Walk van de Stichting Je Grenzen Verleggen kunnen worden toegevoegd aan het OLAT Clubkampioenschap. Deze tocht staat immers ook op de kalender van de kWbn en is een 'officiële' tocht met stempelrecht. Binnen de LPS hebben we daarover een discussie gehad. Het liefste houden we het bij gewone 'live' wandeltochten. We weten echter ook dat we een groep OLAT-leden een plezier doen door deze virtuele tochten op te nemen in onze kalender.

Op dit moment hebben we twee virtuele tochten opgenomen in de kalender. Ook de Winterserie Snelwandelen en Prestatie 3, 4 en 5 van RWV zijn in 2021 virtueel en tellen mee voor het clubkampioenschap. Op het moment dat de 'gewone live tochten' niet mogen in 2021, zullen we het clubkampioenschap toch moeten staken. De gewone tochten moeten de meerderheid blijven vormen voor het clubkampioenschap. Hopelijk is in 2022 alles weer normaal en zijn de virtuele tochten dan niet meer nodig!

Kijk voor de specifieke regels die gehanteerd worden voor de virtuele tochten op de website van de organiserende vereniging.

-Frank Marchand-

BERICHT VAN HANNY KLUMPKENS

Hanny en Jack willen graag via OLATNieuws met jullie delen dat Hanny's behandeling tot nu toe goed is aangeslagen en in januari wordt voortgezet. Zij bedanken iedereen voor de belangstelling en 'steuntjes in de rug'.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16	Josè van Dongen-van Gool	Dongen
16	Jacqueline van Gerwen	Sint-Oedenrode
16	Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
18	Gerrit van de Crommert	Veghel
18	Bertie Mennen-Boeree	Heteren
18	Henriette Raats-van Uden	Schijndel
19	Carla van de Camp	Nuenen
19	Jeanne van Kasteren	Esch
20	Vera van Vroenhoven	Eindhoven
21	Dini van Asten	Son en Breugel
21	Toon van Cranenbroek	Nederweert
21	Jan Zwaard	Sint-Oedenrode
22	Annelies Hellings	Eindhoven
22	Roel van der Wijst	Uden
23	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
23	Arie de Jong	Berlicum
23	Mirjam Kies	Eindhoven
23	Ria Smetsers	Eindhoven
23	Henk Spaan	Beek en Donk
23	Hetty Walk	Eindhoven
23	Annie Westgeest-Pretti	Sint-Oedenrode
24	Ronald Menting	Eindhoven
24	Daniëlle van Stuivenberg	Son en Breugel
25	Liesbeth van Erp -van Grinsven	Geffen
25	Hans van de Wiel	Best
26	Natascha Verhoeven	Huisseling
26	Paul Wijlaars	Helmond
27	Bert Bosmans	Valkenswaard
27	Harrie van den Brand	Sint-Oedenrode
27	Geertje ten Wolde-Haikens	Deventer
28	Sjan van Erp	Sint-Oedenrode
28	Jennie vd Hurk-Diender	Helmond
28	Toos Snoeijen-Verbeek	Heeze
30	Reinout Raymakers	Oss
30	Bep vd Voort-van der Vooren	Uden
31	Jan Coolen	Sint-Oedenrode
31	Ria Foolen	Sint-Oedenrode
31	Bert van Hoef	Vierpolders
31	Andrea Klerks	Vught
31	Jurjen Visser	Gorinchem

FEBRUARI

1	Mieke van Eert-Brouwers	Heeze
1	Frank Geubbels	Helmond
1	Marie-Anne Kuus-van de Wouw	Oost West en Middelbeers
1	Corrie de Louw	Nuenen
1	Will van de Rijt-vd Beeten	Veghel
1	Biek Verhoeven	Sint-Oedenrode
2	Tineke Bos	Sint-Oedenrode
2	Wilma Bosmans	Eindhoven
2	Ingrid Brinksma	Geldrop
2	Pierre Emans	Weert
2	Bram Stelling	Eindhoven
2	Diane van de Vorstenbosch	Sint-Oedenrode
3	Heidi Broeren-van der Pas	Heeswijk-Dinther
3	Bert van Hal	Helvoirt
4	Bart van Breugel	Sint-Michiëlsgestel
4	Hans van den Elzen	Boekel
4	Maarten van der Heyden	Son en Breugel
5	Piet Bullens	Hapert
5	Ad de Gouw	Sint-Oedenrode
5	Leona van der Hagen	Helmond
5	Magda Hak	Heeswijk-Dinther
5	Rene Vries	Weert
6	Jacqueline van de Crommert-Schepens	Veghel
7	Natasja van Haandel	Veghel
7	Irma van der Horst	Eindhoven
7	Arie Kandelaars	Deurne
7	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7	Leo Parren	Oirschot
7	Janny Tijbosch-Waegemakers	Sprang-Capelle
7	Helmine Vos	Eindhoven
8	Joop van Aert	Sint-Oedenrode
8	Jan Beckers	Boekel
8	Lenie vd Tillaer	Erp
8	Willy Traxel	Vlijmen
8	Joop Wesseling	Berlicum
9	Cor Donkers	Nuenen
10	Piet van Assouw	Best
10	Ria van Breda	Oss
10	Jeannette vd Koevering	Sint-Oedenrode
10	Jan Simons	Eindhoven
10	Henk Vink	Schelluinen
10	Henk de Water	Oss

Gefeliciteerd!

LEDENADMINISTRATIE

FEBRUARI (vervolg)

11	Frans van Asseldonk	Veghel
11	Gerda van Bakel-van der Linden	Sint-Oedenrode
11	Karin Brekelmans	Eindhoven
11	Jan Cortenbach	Beijing
12	Huub Janssen	Nuene
12	Alex Willems	Boekel
13	Phemia de Boer	Alphen a/d Rijn
13	Patrick van Keulen	Geldermalsen
13	Berrie Nijnens	Deurne
14	Carolien Mollen	Duizel
14	Ton Vissers	Schijndel
15	Mieke Raaijmakers	Veghel
15	José Rovers	Sint-Oedenrode
15	Toon van Wordragen	Weert

Jet Dreesen

Groot Paradijs 29

5611 KA Eindhoven

040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Karin Brekelmans, Eindhoven

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode

Lid van KWBN (Koninklijke
Wandel Bond Nederland)

Aangesloten bij: Atletiekunie

www.kroegske.nl

Organiseer nu je (team)uitje!

Het seizoen nog niet op gepaste wijze kunnen afsluiten of heb je al een geruime tijd niks leuks gedaan met vrienden, familie of collega's? Dan hebben wij de oplossing! Bij ons op locatie hebben wij een ruim assortiment aan (buiten)activiteiten! Van bubbelvoetbal tot E-Chopper rijden: het is allemaal mogelijk. En dat is niet het enige... Je kan de dag compleet maken met een heerlijke barbecue, lunch of diner. Dit kan zowel op ons royaal zonovergoten terras als in onze ruime zalen.

Benieuwd naar alle mogelijkheden? Check dan onze website of neem contact op!

Dinercafé 't Kroegske

Spoordonkseweg 80

5688 KE Oirschot

www.kroegske.nl

0499 - 57 36 71

PASSIE

VOOR SPORT EN OUTDOOR

Alleen voor **OLAT leden** op vertoon van OLAT-pas **10% directe kassa korting.**
(Niet in combinatie met spaarsysteem en acties).

1500m² avontuurlijk winkelplezier

- Altijd 10% met Mantencaspaarsysteem
- Gratis parkeren voor de deur
- Persoonlijke en deskundige bediening
- Vertrouwd adres sinds 1947

ADVENTURE STORE
SPORT & OUTDOOR

bestellen 24/7
www.adventurestore.nl

Kastanjehoutstraat 3, Helmond 0492-523668 www.adventurestore.nl

Wandelen
met OLAT

Dat ondersteunen
we graag

Trotse sponsor

Wat zijn er mooie routes in Sint-Oedenrode en omgeving en wat heeft OLAT dat weer uitstekend georganiseerd. Dat is de reactie van de deelnemers aan evenementen van OLAT. We zijn trots om sponsor te zijn van deze prachtige club. Veel wandelplezier!

Rabobank Hart van De Meerij

Foto: wandeling in Boskant januari 2018, fotograaf Frans van den Boom